

JULEBREV 2007

Vi lever. Vi lever længe. Vi lever så længe at dagene falder som træernes løv om efteråret og bladene bliver til utallige sider i livets store historiebog. Den historie de færreste af os nogensinde får fortalt. Brudstykker – javel. Men hele historien – Nej. Og sådan skal livet sikkert være. Hver ny lille verdensborger må opleve sit livs historie. Lære af livet. Men ikke nødvendigvis lære af historien fra andre.

Hvad er det vores historiebog gemmer? Tjah, det har I alle sammen kunnet læse om de foregående år. I hvert fald noget af det. Så hvad skal jeg nu skrive om?

Vi har vore sansers fuld brug. Og de gemmer på mængder af minder. Synet, hørelsen, lugtesansen, smagen og følelsen. Normalt blandes det hele sammen, og vi tænker ikke over hvor meget de hver især betyder. Derfor har jeg i år ladet sanserne selv komme til orde. Ladet sanserne fortælle om deres egne oplevelser. Nøjagtig så tilfældigt som de ligger rodet sammen inde i mit hoved.

At se - blomsterne på et marked i Avignon. Middelhavet der ligger blåt og blinkende ud for St. Maxime. De lyserøde flamingoer der spankulerer omkring i det lave saltholdige vand i Carmarque. De hvide vilde heste, der ikke er særligt vilde, ligner faktisk mest bovlamme krikker der udnyttes groft til godtroende turister. Den gamle velkendte Pont d' Avignon der i aftenlyset strækker sig fra Pavepaladset ud i Rohnefloden. De blanke fisk der hives op af vandet i Saltstraumen ved Bodø i Norge. Bøgen der springer ud i Karskov på Langeland. Blommetræerne der stråler i et væld af hvide blomster. Æblerne, så mange at dets lige ikke er set i årevis. De takkede tinder der strækker sig mod den endeløse himmel over Lofoten. Renerne der dovent bevæger sig over vejen. Bjergsøen, der brænder sig ind på nethinden, i fjeldene mellem Norge og Sverige, som ligger fuldstændig blank og kun spejler himmelen og de sparsomme birke der står på bredden.

Hvor børnebørnene vokser. Cecilie med et glimt i øjet. Yasmin der tage skoene omvendt på. Alberte der går sine egne veje. Signe der spiller fodbold og allerhelst vil ligne en prinsesse. Kattene der flokkes om Hans Arvid når han kommer hjem med mad i posen. Rapsmarkerne der stråler som guld i solskinet. Vinen når den dekanteres i en smuk karaffel. Lakken skinne på bilen når den stråler efter en omgang med vand og voks. Huset der struttes af velvære efter en kærlig hvidtekost og malerpensel.

At høre - havet rulle ind mod kysten. Vinden suse i bøgetræernes toppe. Jægerens skud i skoven og på marken. Hundens glammen i det fjerne. Gæssenes skræppen før mortensaften. Musikken som strømmer ud af radioen. Stemmer alene og i kor så man tror sig lytte til nornerne som Odysseus på sin rejse. Mistralen når den stryger fra nord ned gennem Rhonedalen og rammer platanerne overalt i Provence. Frøerne kvække i skumringen. Hejren flyve forskrækket skræppende op fra bækken. Kattekillingerne mjave sultent efter deres mor. Mågerne der følger enhver bondes pløjning på marken med høje begejstrede skrig. Stærenes bløde vingeslag når de i hundredvis forlader Toves kirsebærtræ. Mejetærskerens dybe brummen når årets høst skal i hus. Husejerens drøm af en græsslåmaskine der uge efter uge tålmodigt mejer græsset omkuld. Køernes trygge gumlen i stalden når den friskmalkede mælk hentes til morgendagens grød. Svalernes lystige kvidren, selvom der kun er få el- eller telefontråde tilbage at slå sig ned på. Brændeovnsens hyggelige knitren når en ny knude lægges på. Vinen der klukkende hældes i glasset. Børnebørnene der leger gemmeleg. Signe der læser højt for de små. Cecilie og Yasmin der skændes så det brager. Yasmin når Alberte afviser hendes tilnærmelser.

At dufte - krydderurterne, timian, løvstikke, rosmarin og basilikum eller en af alle de andre ingredienser der skal til når maden skal være helt rigtig. Til de gule ærter med flæsk og pølse om efteråret når vinden begynder at bide. Hylden når den står i sit fuldeste flor. Røgen fra den nytændte brændeovn. Koteletten der syder på den varme grill. Salt og hav når vinden stridt stryger ind fra øst. Tangen der netop er skyllet op på stranden. Savsmuldet fra et brædt der kløves af rundsavens skarpe tænder. Brombærrene når de langsomt bliver til syltetøj over varmen fra brændeovnen. Surstrømningen når den frigøres fra sin bulede dåse. Vinen når den slynges rundt i glasset. Spegesilden når den hives op af sin saltlage. Dyreryggen når den kommer rygende varm ud af ovnen. Den friske røgede sild. Kaffen når den dampende hældes op i koppen.

At smage - et godt stykke brød frisksmurt med nykærnet smør. Det saftige æble der nyplukket kommer direkte fra træet. Det første bøgeblad i skoven. Oksestegen der har simret i ovnen i mange timer. Ostehandlerens rigtigt lagrede fuldfede ost. En håndfuld friskplukkede valnødder. De første brombær, sorte og spændte af saft. Brygmesterens nye øl, den han har gået og kælet for de sidste mange uger. De saftige spareribs der kommer rygende varme ud fra grillen. Tomaten som har hængt og modnet i sollyset. De nye kartofler som lige for lidt siden er gravet op af den fugtige jord. Risengrøden der er lavet på helt friskmalket mælk og ris fra Po sletten i Italien. Store dybstegte sardiner med udsigt over Gardasøen. Den helt store isanretning på torvet i Bardolino. Svampeturens højdepunkt, når kokken har tilberedt en ret af friskplukkede svampe i en vidunderlig sovs og med den helt rigtige pasta. Rohnevinen som kun Nick Thompsson kan lave den.

At føle - græsset under fødderne en tidlig dugvåd morgen. Havet omkring kroppen når du tager årets første dukkert. Varmen slå imøde når du træder ind i en hed sauna. Træets blødhed når sandpapiret har pudset et nyhøvlet stykke. De bløde nåle på en normanngran eller samme stikkende og stive på en blågran. Læderet på sæderne i sin nye bil. Sandet på stranden når det ligger hvidt og varmt foran dig i solen. Solens stråler når de om foråret første gang rammer din bare hud. Sin elskedes velkendte krop i en kærlig omfavelse. Den nystrøgne skjorte når man klæder sig på til en festlig aften. Regnen der rammer huden når den daglige spadseretur pludselig overraskes af en byge. Børnebørnenes arme om halsen når morfar og bedstemor kommer på besøg. Sengens kølige lagen der tager imod dig, når du efter endnu en lang og indholdsrig dag lægger dig til rette for en god nats søvn.

Igen er et år ved at være slut. Igen har vi fået tusinder og atter tusinder af spændende og indholdsrige minutter i selskab med mennesker af alle typer. Igen står alle vore sanser og vibrerer af glæde over alt det gode vi har fået lov at opleve. Igen siger vi til alle vore dejlige bekendte og kære venner – på gensyn til næste år og tusinde tak for året der gik!

Enstemmigt og højt rungende ønsker vi jer alle

EN RIGTIG GLÆDELIG JUL
OG
ET GODT NYTÅR